

nævnedes ogsaa de Maader, paa hvilke en saadan Undervisning kunde gives, og sagde, at en af de første Betingelser for at komme Ukrudtet til Livs var, at Befolkningen lærte dette Ukrudt at kende.

Endvidere krævede jeg for 2 Aar siden, at der fra Regeringens Side blev tilstillet os Oplysninger om, hvad man i andre Lande ad Lovgivningens Vej havde gjort for at bekæmpe Ukrudtet. Disse Oplysninger fik vi i Fjor ved Finanslovens anden Behandling, men desværre var det gamle Oplysninger, Oplysninger, der stammede fra 1896--97. Det var Oplysninger fra Amerika, Frankrig og enkelte andre Steder, men altsammen forældet Materiale. Det var ikke det, vi havde ønsket, men Ministeriet raadede den Gang ikke over andet. Vi udbad os da i Fjor et nyt Materiale, nemlig Oplysninger om den Lovgivning, man nu har i disse forskellige Lande, som jeg omtalte i Fjor. Vi saa nemlig af det Materiale, vi fik i Fjor, at man i adskillige Lande, særlig i Amerika, var kommen ind paa Lovgivningsvejen og havde givet Bestemmelser om Bekæmpelse af en Række af de skadeligste Ukrudtsplanter. Da nu Finansudvalget skulde til at forhandle om denne Sag i Aar, udbad vi os tilsendt fra Landbrugsministeriet det Materiale, som vi følte os overbeviste om, at Ministeriet i det forløbne Aar havde indsamlet. Det var en stor Skuffelse for os at høre, at man i Landbrugministeriet helt havde glemt denne Sag, ret som om det var den ligegyldigste Ting af Verden. Der havde nok været en Forhandling om det her i Folketinget, men siden havde man ikke skænket denne Sag nogen Opmærksomhed, saaledes at vi heller ikke i Aar ere i Stand til at se, hvad man i andre Lande ad Lovgivningsvejen har gjort til Bekæmpelse af Ukrudtet. Navnlig vilde jeg meget gerne have set de Beretninger, som det i den amerikanske Lovgivning er paabudt skulle indsendes hvert Aar, saa at man derigennem kan se, hvordan man griber Sagen praktisk an, og hvad man har udrettet. Jeg ved ikke, om vi tør gøre os Haab om, at dette Materiale til næste Aar kan komme til at foreligge, altsaa at Ministeriet nu kunde huske paa denne Sag, og den ikke atter skal være gaaet ind ad det ene Øre og ud af det andet.

Jeg omtalte endvidere i Fjor den Afhandling, der var fremkommen fra Statskonsulent i Planteavl K. Hansen. Han havde skønmæssigt opgjort, hvilket Tab han mente, Ukrudtet paaførte det danske

Landbrug, og jeg skal ganske kort nævne Tallene. Han havde opgjort, at der her i Danmark dyrkes 575,000 Tønder Land med Vintersæd, og han siger, at den Skade, Ukrudtet anretter pr. Tønde Land, kan sættes til 10 Kr. Det giver 5,75 Mill. Kr. Der er, siger han, her i Landet 191,000 Tønder Land Helbrak. Det medfører Afgrødetab for et Aar plus betydeligt Arbejde; han sætter det til 100 Kr. pr. Tønde Land og naar herved til en Sum af 19 Mill. Kr. Der er 216,000 Tønder Land Halvbrak. Det paafører, mener han, Landbruget et Tab af 50 Kr. pr. Tønde Land eller 11 Mill. Kr. Der er 1,500,000 Tønder Land med Vaarsæd, og han siger, at lavt regnet forringer Ukrudtet Høstudbyttet med 20 Kr. pr. Tønde Land, hvilket bliver 30 Mill. Kr. Der er 559,000 Tønder Land med Roer. Det medfører der et betydeligt Arbejde at bekæmpe Ukrudtet, og han sætter det Tab, som Landbruget herved lider, til 30 Kr. pr. Tønde Land eller 16,75 Mill. Kr. Endelig have vi 1,500,000 Tønder Land med Kløver og Græs. Her mener han, at Ukrudtet forringer Udbyttet med 10 Kr. pr. Tønde Land, hvilket bliver 15 Mill. Kr. Naar alt dette lægges sammen, naa vi op til det uhyre Tal 97½ Mill. Kr. Og naar hertil lægges den Skade, som foraarsages gennem Plantesygdomme, der ofte hidrøre fra Ukrudt, gennem Skadedyr o. s. v., saa mener han at kunne ansætte det hele Tab med et rundt Tal til 100 Mill. Kr. aarlig. Nu have vi gennem de sidste statistiske Meddelelser, vi have modtaget, faaet oplyst, at Høstudbyttet i 1909 har stillet sig paa følgende Maade. For Øernes Vedkommende har det haft en Værdi af 256,6 Mill. Kr., for Jylland 295,4 Mill. Det giver en samlet Værdi af 552 Mill. Kr. Hvis man nu tænker sig, at man vilde gaa til mere energisk at bekæmpe Ukrudtet, end det sker i Øjeblikket, og derigennem f. Eks. kunde forøge Høstudbyttet blot med 1 pCt., saa vilde hver eneste Procent, man paa den Maade naar frem, betyde en Merindtægt for den danske Stat af 5½ Mill. Kr.

Der er jo mange Maader at bekæmpe Ukrudtet paa, men desværre tror jeg ikke, man kan sige om det danske Landbrug, at det i den Henseende staar saa højt som Landbruget i adskillige andre Lande. Enhver, der har rejst f. Eks. i Tyskland, navnlig i Sydtykland, vil have bemærket, at man kan rejse lange, lange Strækninger uden at se en eneste Ukrudtsplante paa Markerne, medens man her ser Ukrudt